

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Paradox Online, s.r.o.**, IČO: 634 93 667, se sídlem Elišky Krásnohorské 606/10, Brno, zast. Mgr. Jakubem Hanyášem, advokátem, se sídlem Koblížná 53/24, Brno, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2020, č. j. Si 261/2019, v řízení o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem a návrhu na přikázání věci jinému soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 A 136/2020,

t a k t o :

- I. Soudci specializovaného úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 A 136/2020.
- II. Věc vedená u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 A 136/2020 **se nepřikazuje** jinému soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 21. 12. 2020 žalobce brojí proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, odložil žádost žalobce o poskytnutí informací (žalobce požadoval poskytnutí textu všech rozhodnutí, kterými bylo žalovaným vyřízeno 712 věcí v agendě C, Co, Cm a ICm za období od 1. 1. 2018 do 31. 1. 2018), neboť žalobce nezaplatil žalovaným požadovanou úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve výši 4 700 Kč. Žalobce v žalobě mimo jiné uvedl, že jelikož ve věci v prvním stupni rozhodoval žalovaný, je podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), místně příslušný k projednání žaloby. Současně je však účastníkem řízení. Je tedy zjevné, že všichni soudci žalovaného musí být vyloučeni z projednání a rozhodnutí v této věci, neboť pokud by vyloučení nebyli, rozhodovali by fakticky o svých vlastních právech a povinnostech, což je bezpochyby nepřipustné. Všichni soudci žalovaného tak podle žalobce mají takový poměr k věci i k účastníkům, který zavdává zásadní pochybnosti o jejich nepodjatosti. S ohledem na výše uvedené žalobce namítl podjatost všech soudců žalovaného a navrhl, aby Nejvyšší správní soud postupem podle § 9 odst. 1 s. ř. s., příp. odst. 2 téhož ustanovení přikázal věc jinému než místně příslušnému soudu.

[2] Dne 12. 1. 2021 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen spis Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 16 A 136/2020 spolu s předkládací zprávou, v níž soudci správního úseku tohoto soudu shodně uvedli, že se v dané věci necítí směrem k žalovanému být jakkoliv podjatí, pročež uplatněnou námitku považují za nedůvodnou.

[3] Z výše uvedeného je zřejmé, že v posuzované věci žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem brojí proti rozhodnutí tohoto soudu o odložení žádosti žalobce o poskytnutí informací. O této žalobě by tak rozhodovali soudci působící u krajského soudu, jehož se spor týká. Žalobce navíc zároveň namítá podjatost všech soudců tohoto soudu.

[4] Nejvyšší správní soud předesílá, že otázkou podjatosti soudců správního úseku krajského soudu, který je zároveň žalovaným správním orgánem (popř. funkcionář stojící v jeho čele), se nedávno zabýval rozšířený senát tohoto soudu. Ten shledal v usnesení z 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019 – 65, č. 4062/2020 Sb. NSS, že je třeba korigovat dosavadní judikaturu NSS, která v obdobných případech dovozovala paušálně podjatost všech soudců daného krajského soudu a důvod pro delegaci nutnou. V uvedeném usnesení rozšířený senát uvedl, že k vyloučení všech soudců krajského soudu z důvodu „systémové“ podjatosti nestačí, že žalovaným správním orgánem je předseda, popř. soud je v dané věci navrhovatelem (žalobcem), žalovaným nebo osobou zúčastněnou na řízení apod. Tyto skutečnosti pouze signalizují riziko systémové podjatosti. Aby však určitý soudní případ založil důvody pro vyloučení všech soudců daného soudu pro systémovou podjatost, je třeba, aby k tomu přistoupily další okolnosti, které vyvolávají oprávněné (myslitelné) pochybnosti o nepodjatosti všech soudců správního soudu na základě samotné povahy projednávané věci či z jiných vážných důvodů.

[5] Takovou další okolností svědčící pro „systémovou“ podjatost může být dle cit. usnesení rozšířeného senátu například skutečnost, že projednávaná věc bude mít objektivně významný dopad na soud jako celek (platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, zákonnost jmenování předsedy soudu, stavební povolení na přístavbu, která zlepší komfort práce soudců, apod.). Eventuálně může jít o situaci, která vyvolá nebezpečí subjektivního vztahu všech soudců k věci, kde z vnějšího pohledu hrozí reálné nebezpečí, že u rozhodujících soudců převáží loajalita k jejich soudu či funkcionáři a tím se „pokříví“ jejich nestrannost (např. případy, kdy soudní funkcionář nevystupoval ve správním řízení jako správní orgán, ale naopak jde o jeho osobní záležitost, typicky žádost o stavební povolení podaná soudním funkcionářem, soudní funkcionář byl účastníkem stavebního řízení jako tzv. „soused“, posléze podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu nebo v řízení o žalobě vystupuje jako osoba zúčastněná na řízení, přestupek soudního funkcionáře jako fyzické osoby apod.).

[6] V naprosté většině běžných věcí nelze ovšem takovéto atypické okolnosti, jaké uvedl rozšířený senát, dovodit. Stejně takovéto okolnosti nebude možno dovodit ani v jiných obvyklých situacích, kde sice soud či jeho funkcionář v nějaké pozici v soudním řízení vystupuje (či vystupoval v řízení správním), jde ovšem o věc bez zásadního významu pro soud jako celek nebo pro jeho soudce a nejedná se ani o významnější osobní záležitost soudního funkcionáře.

[7] Rozšířený senát uzavřel, že k vyslovení vyloučení všech soudců krajského soudu (a z toho vyplývající delegaci nutné) nestačí, že soud je účastníkem řízení nebo osobou zúčastněnou na řízení apod. Je třeba, aby k této skutečnosti přistoupily další okolnosti, které vyvolávají oprávněné (myslitelné) pochybnosti o nepodjatosti všech soudců správního soudu na základě samotné povahy projednávané věci či z jiných vážných důvodů (§ 9 odst. 1, 3 s. ř. s. ve spojení s § 8 s. ř. s.).

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v nyní projednávané věci žalobce ve své námitce podjatosti neuvedl žádné takové konkrétní podezřelé okolnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že by soudci správního úseku krajského soudu mohli v dané věci pocítovat tlak na určité rozhodnutí, popř. by naopak mohli být osobně na určitém rozhodnutí ve věci

pokračování

zainteresováni. Žalobce naopak svou námitku podjatosti založil toliko na tom, že v řízení na straně žalované vystupuje daný krajský soud.

[9] Z vyjádření soudců, z obsahu spisu ani z povahy projednávané věci takové okolnosti rovněž nelze zjistit. V dané věci se jedná o standardní věc vyřizovanou správou soudu (právo na informace), nejedná se tedy o věc, na niž by vedení soudu či soud jako celek mohly mít vitální zájem, popř. která by se přímo týkala práce daných soudců správního úseku. Žalobcem požadované informace se týkají rozhodovací činnosti civilního úseku krajského soudu, nikoli agendy správního soudnictví.

[10] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá ve shodě s citovaným usnesením rozšířeného senátu, že v projednávané věci nejsou soudci správního úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 A 136/2020. Současně Nejvyšší správní soud ze stejného důvodu posoudil jako nedůvodný návrh žalobce na přikázání věci jinému krajskému soudu a věc proto výrokem II. nepřikázal jinému krajskému soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu